

2007. október 24., szerda

P6_TA(2007)0468

Hagyományos energiaforrások és energetikai technológiák

Az Európai Parlament 2007. október 24-i jogalkotási állásfoglalása a hagyományos energiaforrásokról és energiatechnológiákról (2007/2091(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság „Európai energiapolitika” című közleményére (COM(2007)0001),
- tekintettel „Fenntartható energiatermelés fosszilis tüzelőanyagokból: a csaknem kibocsátásmentes szén-alapú energiatermelés megvalósítása 2020-ig” című bizottsági közleményre (COM(2006)0843),
- tekintettel „Nukleáris tájékoztató program – Az Euratom-szerződés 40. cikke alapján véleményezésre az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság elé terjesztve” című bizottsági közleményre (COM(2006)0844),
- tekintettel az „Egy európai stratégiai energiatechnológiai terv felé” című bizottsági közleményre (COM(2006)0847),
- tekintettel az „Euratom-értékelés – Az európai nukleáris politika 50 éve” című 2007. május 10-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel „Az Európai stratégiáról az energiaellátás fenntarthatósága, versenyképessége és biztonsága tárgyában – Zöld könyv” ⁽²⁾ című, 2006. december 14-i állásfoglalására,
- tekintettel „Az energiahatékonyságról, avagy többet kevesebb – Zöld könyv” ⁽³⁾ című, 2006. június 1-jei állásfoglalására,
- tekintettel az Európai Unió energiaellátásának biztonságáról szóló, 2006. március 23-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a Közlekedési, Távközlési és Energiaügyi Tanács az „Energiahatékonysági cselekvési tervvel” kapcsolatos 2006. november 23-i következtetéseire,
- tekintettel az Európai Tanácsnak az „Európai Energiapolitika” című, a 2007–2009 közötti időszakra szóló európai tanácsi cselekvési terv jóváhagyásáról szóló, 2007. március 8–9-i elnökségi következtetéseire,
- tekintettel az eljárási szabályzat 113. cikke értelmében Salvador Garriga Polledo által előterjesztett, a tiszta széntechnológiáról szóló állásfoglalásra irányuló javaslatára (B6–0143/2007),
- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
- tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére, valamint a Fejlesztési Bizottság, Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság, a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság és a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményére (A6-0348/2007),

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0181.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0603.

⁽³⁾ HL C 298. E, 2006.12.8., 273. o.

⁽⁴⁾ HL C 292. E, 2006.12.1., 112. o.

2007. október 24., szerda

- A. mivel az EU jelentős importfüggősége miatt az energiaellátás biztonságával, a megújuló energiaforrásokkal, az energiatakarékossággal, az energiahatékonysággal és az energiaellátási lehetőségek bővítésével kapcsolatos kérdések egyre inkább az energiapolitika középpontjába kerülnek;
- B. mivel a hagyományos energiaforrások, nevezetesen a szén, az olaj, a földgáz és az atomenergia továbbra is fontos szerepet fognak játszani az energiaellátásban;
- C. mivel, hacsak nem hoznak védintézkedéseket, a fosszilis energiahordozók esetében az EU importfüggősége 2030-ig a teljes fogyasztás 65%-ára fog növekedni, és mivel a gáz- és olajellátás helyzete a geopolitikai kockázatok és a növekvő keresleti verseny miatt bizonytalan;
- D. tekintettel arra, hogy a szénágazat átalakulása jelentős gazdasági és társadalmi hatást gyakorol azokban a régiókban, ahol kevés alternatíva van a gazdasági tevékenységek és a munkahelyteremtés sokszínűvé tételére;
- E. mivel az elektromos meghajtású autók a hatékonyság jelentős javulásának lehetőségét hordozzák, amennyiben olyan villamos energiával töltik őket, amely „alacsony szén-dioxid-kibocsátású forrásból” származik;
- F. mivel az olajfüggőség csökkentése mellékesen történhet olyan intézkedéseken keresztül, amelyek az autók jelentős üvegházgáz-kibocsátásának csökkentésére irányulnak;
- G. mivel az EU nettó villamosenergia-termelése jelenleg 31%-ban atomenergiából, 29%-ban szénből, 19%-ban gázból, 14%-ban megújuló energiaforrásból és 5%-ban olajból származik;
- H. mivel az éghajlatváltozás mérséklése érdekében a fosszilis energiahordozók használata további erőfeszítéseket tesz szükségessé,
- I. mivel az éghajlatváltozás mérséklése érdekében az EU politikájának kulcselemeként ambiciózus célokat tűzött ki az üvegházgáz-kibocsátás csökkentével kapcsolatban;
- J. mivel a hagyományos energiaforrások alkalmasak üzemanyagok előállítására;
- K. mivel a kőszénbányászat átszervezésével összefüggésben, az ellátásbiztonság szempontjából is értelme van fenntartani a jelentős hazai tartalékokhoz való hozzáférést az Európai Unióban;
- L. mivel a közösségi jognak, például a belső villamosenergia-piacon a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia támogatásáról szóló, 2001. szeptember 27-i 2001/77/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek⁽¹⁾ jelentős szerepe volt a technológiai fejlődés és a magánszektor kutatásra és fejlesztésre szánt befektetései fellendülésében;

Áttekintés

1. üdvözli a Bizottság fentiekben említett, a fosszilis tüzelőanyagokból történő fenntartható energiatermelésről, az európai stratégiai energiatechnológiai tervről és a nukleáris tájékoztató programról szóló közleményeit;
2. hangsúlyozza, hogy az energiahatékonyság javítása jelentősen hozzájárul a fenntarthatósághoz és az energiaellátás biztonságához, ugyanakkor javítja az EU-termelők exportlehetőségeit;
3. a növekvő nyersanyaghiány miatt fontosnak tartja az energiaforrások diverzifikálását; utal továbbá az atommaghasadás fontosságára, és egyes országok számára az atommagfúzió jövőbeli jelentőségére az energiaellátás biztonsága szempontjából; felhívja a figyelmet a regionális erőforrások ellátásbiztonságának fontosságára;

⁽¹⁾ HL L 283., 2001.10.27., 33. o.

2007. október 24., szerda

4. úgy véli, hogy a fosszilis erőmű-technológia hatékonyságának további növelése, a nukleáris erőművek biztonsági normáinak további javítása, valamint a nukleáris fúziós technológia gyors fejlesztése és a kutatás finanszírozásának ennek megfelelő növelése létfontosságú e tekintetben;
5. felhívja a tagállamokat, valamint a regionális és helyi hatóságokat, hogy az EU különböző régióiban a legmegfelelőbb források felhasználásával és a sajátos regionális jellemzők figyelembevételével diverzifikálják és decentralizálják az energiatermelést;
6. megjegyzi, hogy a fenntartható energiához való hozzáférés kulcsfontosságú abból a szempontból, hogy a fejlődő országok el tudják érni Milleniumi Fejlesztési Céljaikat, valamint hogy becslések szerint két-milliárd ember szenved energiakorlátozásoktól, amelyek akadályozzák lehetőségeiket a gazdasági fejlődés és életszínvonaluk javulása terén;
7. hangsúlyozza, hogy a belső energiapiac torzulásai a jövőben is folytatódni fognak, mindaddig, amíg az EK-Szerződés 174. cikkének (2) bekezdésében meghatározott „szennyező fizet” elvet nem alkalmazzák az energiapolitikában; ezért ismételten sürgeti a tagállamokat, hogy az energiaköltségekben internalizálják az összes externális költséget, beleértve minden környezeti és utólagos költséget;
8. rámutat arra, hogy az energiaárakban számításba kell venni az energiatermelés valódi externális költségeit is, beleértve a környezetvédelemhez kapcsolódó költségeket is;
9. úgy véli, hogy az üvegházhatású gázok kibocsátásának hatékony csökkentése az energiaszektorban csak az „alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiák”, például az atomenergia, a tiszta széntekológiák és a megújuló energiaforrások fokozott használatára építve valósítható meg;

Energetikai technológia

10. ragaszkodik ahhoz, hogy Európában a fenntartható energiaellátást csak jelentős kutatási erőfeszítések segítségével és a fogyasztók magatartásában bekövetkezett változások útján lehet megvalósítani;
11. üdvözli a 2007. április 30-án Washingtonban aláírt EU–USA Transzatlanti Gazdasági Partnerség részeként létrejött Transzatlanti Gazdasági Tanácsot, amely segíteni fog a kölcsönös Transzatlanti megértés kiszélesítésében az energetikai vonatkozású kérdésekben; kiemeli, hogy az energetikával kapcsolatos kérdésekben szükség van a kapcsolatok megerősítésére, többek között a jogalkotási aspektusok figyelembe vételével;
12. megjegyzi, hogy Európa világszinten vezető szerepet tölt be az innovatív energiotechnológiák kutatás-fejlesztése terén, beleértve az energiahatékonyságot és a megújuló energiákat is, és különösen az atommagfúziós technológiák területén;
13. sürgeti a Bizottságot, a tagállamokat, a régiókat és a többi érintett felet, hogy használják ki a kohéziós politika által felkínált lehetőségeket, és hogy fektessenek be új energetikai technológiákba, mind a megújuló energiaforrásokba, mind pedig a fenntartható fosszilizüzelőanyag-technológiákba („alacsony kibocsátású erőművek”);
14. sürgeti a tagállamokat és a regionális hatóságokat, hogy tegyenek intézkedéseket az energiabiztonság javítására az energiaszektorban folytatott, megerősített, közvetlen együttműködésen keresztül, különösen a határmenti régiókban;
15. javasolja, hogy történjenek komoly befektetések az innovációba, az alkalmazott kutatásba és jelentős tőkebefektetést javasol az intelligens energiahálózatokkal és a smart grid technológiákkal kapcsolatban;
16. felhívja a figyelmet arra, hogy az EU-n kívül más államok és régiók jelenleg jelentős befektetéseket eszközölnek a kutatás-fejlesztés területén, ami középtávon veszélyeztetheti Európa technológiai vezető szerepét, azonban a finanszírozás egy területen való túlzott koncentrációját el kell kerülni; tekintve, hogy az éghajlatváltozás elleni küzdelem globális felelősségünk, hangsúlyozza, hogy nemkívánatos fejlemény lenne, ha a fejlődő országok lemaradnának a szénmegkötési és -tárolási technológia (CCS) kiaknázása terén, valamint e tekintetben hangsúlyozza a Kínával és Indiával folytatott szoros együttműködés kiemelkedő fontosságát;

2007. október 24., szerda

17. hangsúlyozza, hogy az EU vezető pozíciója a technológia területén, amely az EU és a tagállamok kutatási erőfeszítéseiből fakad, erősíti az európai ipar versenyképességét, és munkahelyeket teremt Európában;
18. felszólítja az EU-t, a tagállamokat és a vállalkozásokat, hogy a szubszidiaritás elvével összhangban kettőzzék meg kutatás-fejlesztési erőfeszítéseiket az energetika területén, különös tekintettel az energiatermelés és -ellátás hatékonyságának növelésére, a környezeti hatások csökkentésére, a meglévő technológiák biztonságának javítására, a megújuló energiákkal kapcsolatos tárolási technológiák fejlesztésére, valamint a nukleáris reaktorok új generációi és új energiotechnológiák fejlesztésére, beleértve a magfúziót is;
19. javasolja az erőforrásokkal kapcsolatban, amelyek forrásai korlátozottak, és amelyek az elkövetkezendő években továbbra is kulcsfontosságúak lesznek a tagállamok energiabiztonsága és függetlensége szempontjából, hogy a készülő stratégiai energiotechnológiai terv azokat a technológiai fejlesztéseket részesítse előnyben, amelyek optimálisan kihasználják a bennük rejlő lehetőséget az összes üvegházhatású gáz kibocsátás csökkentése érdekében;
20. megjegyzi, hogy a célok, miszerint 2020-ra az EU energiafogyasztásának legalább 20%-át megújuló energiából kell fedezni, és 20%-kal növelni kell az energiahatékonyságot Európát egy olyan pályára állítják, amelynek révén hosszú távon nő a megújuló energiák penetrációja, és fejlődik az energiahatékony technológiák használata; alapvető jelentőséget tulajdonít annak, hogy az európai stratégiai energiotechnológiai tervben vegyék figyelembe, hogy hosszú távon a gazdaság minden ágazatában át kell térni a megújuló energiáknak használatára és növelni kell az energiahatékonyságot;
21. üdvözli a Bizottság bejelentését, miszerint az Európai Tanács 2008. tavaszi ülésére kidolgozza az európai stratégiai energiotechnológiai tervet; mindazonáltal érdeklődik, hogy honnan fog származni a SET-hez szükséges pénz;
22. felszólítja a Bizottságot, hogy támogassa a szintetikusüzemanyag-technológiákat, tekintettel az ebben rejlő potenciálra az energiaellátás biztonságának megerősítésében és a közúti közlekedési ágazat kibocsátásának csökkentésére az EU-ban;
23. megjegyzi, hogy az új energiotechnológiák elindítását megfelelő összegű, a kereskedelmi életképességük figyelembe vételével megállapított állami finanszírozásban kell részesíteni, amely támogatást legkésőbb az ily módon támogatott technológiák versenyképessé válásával meg kell szüntetni;
24. felhívja a figyelmet annak szükségességére, amint a Tanács is rámutatott, hogy biztosítsák, hogy amikor új kapacitás épül, az elérhető leghatékonyabb technológiát alkalmazzák, és hogy szélesebb körben kihasználják a kombinált hő és villamos energia, távfűtés és távhűtés és az ipari hulladékhő kínálta lehetőségeket;
25. hangsúlyozza, hogy minimális követelményként az éghajlatváltozás csökkentését szolgálja a lisszaboni célkitűzések elérése, és hogy nemzetközi szinten elfogadott minimumértéket javasoljanak a költségvetési bevételek kutatásra fordítandó hányadára vonatkozólag;

Fosszilis energiahordozók

26. hangsúlyozza, hogy a fosszilis üzemanyagok továbbra is kiemelten fontos szerepet töltenek be az EU energiaellátása biztonságának garantálásában, és hangsúlyozza a földgáz, mint a legalacsonyabb széntartalmú fosszilis üzemanyag fontosságát;
27. hangsúlyozza, hogy a fosszilis energiaforrásokat hosszú távon kell felhasználni a villamosenergia-termelés céljára addig, amíg az alapvető szükségletet nem lehet megújuló energiaforrásokkal fedezni;
28. hangsúlyozza, hogy a hazai energiaforrások, főként az egyes tagállamokban és Norvégiában található jelentős szénkészletek és tekintélyes kiaknázatlan olaj és gázkészletek hozzájárulhatnak az energiaellátás biztonságához; javasolja, hogy – ahol lehetséges – a jövőbeli energiatermelő erőműveket szereljék fel CCS-technológiával; úgy véli, hogy az optimális termelési feltételeket a hatályos jogi és közigazgatási szabályok segítségével kell megteremteni;

2007. október 24., szerda

29. úgy véli, hogy nagyobb erőfeszítéseket kell tenni a fosszilis villamosenergia-termelés szén-dioxid-kibocsátásának csökkentésére és hatásfokának növelésére, többek között a kombinált hő és villamos energia fejlesztésének támogatásával; rámutat azonban, hogy az európai erőművek már most a leghatékonyabbak között vannak a világon;
30. felszólítja a Bizottságot, hogy bátorítsa a kombinált hő és villamos energia termelésbe való befektetéseket; megállapítja, hogy a nagy hatásosságú CHP megkétszerezheti egy hagyományos széntüzelésű kondenzációs erőmű hatásfokát;
31. az energiaellátás biztonsága és a költséghatékonyság szempontjából nem tartja célszerűnek hamis piaci ösztönzéssel hátráltatni a legkorszerűbb és leghatékonyabb szénerőművek létesítését;
32. felszólítja a Bizottságot, hogy biztosítsa, hogy a kibocsátás-kereskedelmi rendszer ne akadályozza a meglévő létesítmények, beleértve az atomerőműveket is, korszerű és az éghajlatot kímélő létesítményekkel való helyettesítését;
33. felhív a Kiotói Jegyzőkönyv tiszta fejlesztési mechanizmusának továbbfejlesztésére annak érdekében, hogy be tudja tölteni azt a célját, hogy lehetőséget kínáljon a hatékony, tiszta és megfelelő energetikai technológiák fejlődő országok számára történő átadására;
34. felszólítja a Bizottságot, hogy a kibocsátás-kereskedelmi rendszer működésének felülvizsgálatakor biztosítsa, hogy megfelelő figyelmet szenteljenek a jórészt fosszilis üzemanyagokkal működtetett egyedi gáz-égőkől (bojler) álló hőtermelési piac konkrét problémájának, amelyre az égők kicsiny volta miatt nem vonatkozik a kibocsátás-kereskedelmi rendszer;
35. kéri a meglévő fosszilis üzemanyaggal működtetett erőműveket, hogy növeljék energiahatékonyságukat és környezeti teljesítésüket;
36. felhívja a figyelmet arra, hogy a CCS-technológiák alkalmazása az erőművek hatásfokának csökkenésével jár, és hogy a szén-dioxid tárolásával kapcsolatos műszaki, környezetvédelmi és jogi kérdések olyan kihívást jelentenek, amelyek csak kutatással és politikai kezdeményezésekkel oldhatók meg; mindazonáltal úgy véli, hogy a fosszilis üzemanyaggal működő erőműveket a gyakorlatilag lehetséges legkorábbi időpontban el kell látni CCS-technológiával;
37. meg van győződve róla, hogy annak biztosítására, hogy az üvegházhatású gázoknak ne legyen hatásuk az éghajlatváltozásra, a leghatékonyabb út az, ha az ilyen gázok termelésében gyors és lényeges csökkentést hajtanak végre; e tekintetben úgy véli, hogy a CCS csak egyike azon eszközöknek, amelyeket az éghajlatváltozás kérdésének megoldására alkalmazni lehet;
38. megjegyzi, hogy a CCS nem szükségképpen életképes választás a kiserőművek számára, amelyek csak kis mennyiségű energiát állítanak elő, illetve meglétük főként az ellátásbiztonságot szolgálja;
39. a CCS-technológiákkal kapcsolatban felhívást intéz arra vonatkozólag, hogy végezzenek kutatásokat a hatékonyságbeli veszteségek minimalizálása, a biztonságos szén-dioxid tárolás előmozdítása és a szén-dioxid megkötését célzó kémiai és biológiai eljárások tisztázása érdekében;
40. sürgeti az átfogó geológiai feltérképezés kivitelezését, a szén-dioxid biztonságos tárolására legmegfelelőbb lehetséges helyszínek azonosítása érdekében;
41. hangsúlyozza, hogy bár a CCS-megoldás részben már bevált technológiák részelemein alapszik, de nem ipari méretekben kipróbált egységes koncepció;
42. rámutat, hogy nem áll rendelkezésre megfelelő információ a geológiai rétegekben történő szén-dioxid tárolás hatásairól;

2007. október 24., szerda

43. nem tartja célszerűnek az erőművekben a szén-dioxid-mentes energiatermelésre vonatkozó kötelező érvényű előírásokat, mivel amint a technológia kifejlesztése megtörténik, és készen áll az alkalmazásra, a CCS technológia fejlődését az EU kibocsátás-kereskedelme fogja irányítani; ugyanakkor bátorítja az ipart, hogy egy fosszilis erőművek kifejlesztésénél fontolja meg a „megkötésre kész” koncepcióját;
44. felszólítja a Bizottságot, hogy mihamarabb terjesszen elő jogalkotási javaslatot a CCS-sel kapcsolatban a szén-dioxid tárolásával és szállításával kapcsolatban felmerülő jogi kérdések megválaszolása érdekében, és így teremtsen meg a befektetési biztonság alapjait az ilyen projektek esetében;
45. felhívja a Bizottságot, hogy elemezze a CCS-technológiák potenciális kockázatait, és határozza meg a CCS-tevékenységek engedélyezésére, valamint az azonosított kockázatok és következmények kezelésére vonatkozó követelményeket;
46. ragaszkodik hozzá, hogy a CCS-technológia részeként a geológiai tárolás lehetőségeinek tanulmányozása során garantálni kell, hogy a szén-dioxidot biztonságosan és véglegesen tárolják olyan helyeken, amelyek nem engedik a szén-dioxid visszaszivárgását a légkörbe;
47. úgy véli, hogy a tiszta széntekológiákkal kapcsolatos demonstrációs projekteket olyan területeken kell kivitelezni, ahol a szénbányászatnak hagyományai vannak, és amelyek az átalakítási tervek és a 2007–2013. évi pénzügyi terv hatásaitól szenvednek;
48. felhívja a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb határozzon meg egyértelmű politikai iránymutatásokat a CCS-technológiával kapcsolatos kutatás további előmozdítására, a CCS alkalmazási módjainak feltárására a kereskedelmi áramtermelésben, és hogy terjesszen elő javaslatokat a CCS-eljárások alkalmazása és a kibocsátás-kereskedelmi rendszer közötti következtelenségek elkerülésére, ügyelve arra, hogy ezek az iránymutatások és javaslatok ne hátráltassák a megújuló energiák fejlődését és az energiahatékonyság növelésére irányuló erőfeszítéseket;
49. hangsúlyozza a széntüzelésű erőművekkel rendelkező területek lakosai számára az ilyen erőművekben rejlő veszélyekkel kapcsolatos tájékoztatás nyújtásának fontosságát, valamint kiemeli a már meglévő erőművek korszerűsítésére és környezeti hatásuk javítására irányuló tervek közzétételének értékét;
50. elismeri, hogy a technológiai fejlődés jelenlegi szakaszában a becslések szerint a CCS-megoldások felhasználásával előállított villamos energia ugyanolyan költséges lesz, mint a megújuló erőforrásokból származó energia;
51. hangsúlyozza a Bizottság és a magánszektor közötti szorosabb együttműködés fontosságát a tiszta széntekológia megvalósíthatóbbá tételében;
52. hangsúlyozza, hogy bár a CCS terén a K+F nagyobb mértékű finanszírozására van szükség, ez nem történhet a megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos kutatás finanszírozásának kárára;
53. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy indítsanak tájékoztató kampányokat a CCS-technológiákról az érintettek és a politikaformálók bevonásával;
54. óv a bizonyos gázszállítóktól vagy szállítási útvonalaktól való függőségtől, és hangsúlyozza a cseppfolyósított földgáz jelentőségét a gázimport diverzifikálása összefüggésében;
55. sürgeti a Bizottságot, hogy folytasson jóval szélesebb geológiai kutatást új fosszilis üzemanyag-lelőhelyek feltárása céljából a tagállamok területén belül;
56. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság az energiacsomagon belül nem fejtette ki részletesebben a kőolajellátás biztonságát, és felszólítja a Bizottságot, hogy adjon ki közleményt ezzel kapcsolatban;

2007. október 24., szerda

57. rámutat, hogy a fosszilis üzemanyagok fontos alapanyagot jelentenek, amelyek a nagyüzemi hidrogén-előállítás – mint energiahordozó és mint üzemanyag – alapjául szolgálhatnak;

58. aggodalmát fejezi ki a Kínában és Indiában épülő széntüzelésű erőművek növekvő mennyisége miatt (amelyek fejlődő országokként nem tartoznak a Kiotói Jegyzőkönyv hatálya alá), hangsúlyozva, hogy Kína 2007 során várhatóan túllépi az USA szén-dioxid-kibocsátásának mértékét; megjegyzi azonban, hogy Kína és India az energiahordozók diverzifikálására törekszik; hangsúlyozza az európai tiszta energia alapú technológiák exportjának lehetőségeit; kiemeli, hogy a gazdasági növekedés fenntartásával egyidejűleg a szénkibocsátás csökkentésének előmozdítása végett a fejlődő világba irányuló európai infrastrukturális befektetések közül elsőbbséget kell élvezniük a tiszta energia alapú technológiáknak a kapacitásbővítéssel együtt;

59. támogatja a Bizottság és Kína együttműködését, nevezetesen a 2005. évi EU–Kína éghajlatváltozási partnerséget és az ezt követő, a csaknem kibocsátásmentes energiatermelő technológiáról szóló, 2006. évi egyetértési nyilatkozatot, amelynek ösztönöznie kell a tiszta energiatechnológiák fejlesztését; felhívja a Bizottságot a Kínával való együttműködésre egy, a tiszta energiatechnológia fejlesztésére vonatkozó ütemterv kidolgozása érdekében, valamint ezen technológia fejlesztésére és alkalmazására irányuló főbb intézkedések és mérőkövek megállapítására Kínában; sürgeti a Bizottságot, hogy építsen ki hasonló kapcsolatot más feltörekvő gazdaságokkal is, nevezetesen Indiával és Brazíliával, amelyek szintén jelentős széntartalékokkal rendelkeznek;

60. tudomásul veszi a Nemzetközi Energiaügynökség 2005. évi tanulmányának megállapításait, amely szerint az egyes technológiák OECD-n kívüli országokban való alkalmazása jóval költséghatékonyabb lehet, és különösen nagy jelentőséggel bírhat olyan esetekben, amikor az országok geológiai és természeti adottságai nagyban eltérnek; úgy véli, hogy ilyen esetekben az országoknak mérlegelniük kell a technológiák alkalmazására irányuló pénzügyi támogatás bevonásának lehetőségét a fejlődő országokban a technológiák nemzeti alkalmazására vonatkozó célkitűzések elérése érdekében; hangsúlyozza, hogy a technológiák alkalmazási eszközeinek határokon átnyúló kereskedelme ily módon növelné a hatékonyságot annak biztosítása révén, hogy az adott technológiát akkor alkalmazzák, amikor az a leginkább költséghatékony megoldás;

61. felhívja a Bizottságot, hogy nyújtson támogatást a Világbank és a regionális fejlesztési bankok erőfeszítéseivel egy, az energiával kapcsolatos befektetéseket magában foglaló keret megalkotásához a költségek és kockázatok, illetve az alacsony szén-dioxid-kibocsátású és szénmentes technológiák támogatására irányuló köz- és magánszféra közötti partnerség előmozdítását gátló intézményi és információs korlátok kezelésére; felhívja a Bizottságot, hogy értékelje a kutatási és fejlesztési együttműködést elősegítő különféle mechanizmusokat és egyéb technológiatranszfer célkitűzéseket, mint például az Ázsia és a csendes-óceáni térség közötti tiszta fejlesztési és éghajlatváltozási partnerséget és a Szénmegkötési Vezetői Fórumot; felhívja a Bizottságot, hogy a nemzetközi finanszírozásra, az információ megosztására, a kutatási és fejlesztési mechanizmusokra vonatkozó értékelési szempontokat a hosszú távú, alacsony szén-dioxid-kibocsátású és szénmentes technológiák fejlesztéséhez való hozzájárulásuk mértéke alapján dolgozza ki;

62. sürgeti a Bizottságot, hogy mérje fel az energiapolitika terén tett javaslatainak területi hatásait, és eredményeit bocsássa a tagállamok rendelkezésére;

63. a helyzet sürgősségére való tekintettel felhív a fejlődő országok támogatásának azonnali növelésére a tiszta széntekológiák használata terén, amelyek életképesnek és hatékonyak bizonyultak;

64. támogatja azon projektek és technológiák előmozdítását, amelyek fokozzák az energiahatékonyságot és az energiabiztonságot a fejlődő országokban, és amelyeket kifejezetten ezen országok szükségleteihez és feltételeihez igazítottak, például az emberek megtanítása arra, hogy miként állítsák elő a saját energiahatékony kályhájukat, ami elősegítheti a munkahelyteremtést, valamint a további sivatagosodás és éghajlatváltozás elleni harcot, és javíthatja az egészséget is;

Atomenergia

65. üdvözli a közösségi illusztratív nukleáris programot, amely alapot képez az európai atomenergiában rejlő lehetőségek átfogó megvitatására;

66. hangsúlyozza, hogy az atomenergia nélkülözhetetlen az alapvető energiaszükségletek középtávú kielégítésében Európában;

2007. október 24., szerda

67. támogatja az Európai Tanács 2007. márciusi javaslatát, miszerint előítéletektől mentes vitát kell folytatni az atomenergia lehetőségeiről és veszélyeiről;
68. rámutat arra, hogy az atomenergia területén jelenleg kutatásra fordított források nagymértékben koncentrálódnak a biztonsággal kapcsolatos technológiák területére;
69. elismeri, hogy az atomenergia mint 27-ből 15 tagállamban, ezzel az Unió egészének számára az energiaellátás jelentős hányadát biztosító energiaforrás, és az EU teljes villamos-energia szükségletének egyharmadát fedezi;
70. megállapítja, hogy az EU-ban az atomenergia termelés fejlesztése ipari szinten nagy léptékben négy évtized óta tart, és egyre növekvő szintű megbízhatóság és biztonság jellemzi;
71. megállapítja, hogy Finnország, Franciaország, Bulgária, Románia, Szlovákia, Litvánia (Lettországgal és Észtországgal együttműködve), az Egyesült Királyság, Lengyelország és a Cseh Köztársaság jelenleg épít vagy tervez építeni új atomerőműveket, avagy vizsgálja ennek lehetőségét;
72. megállapítja, hogy az atomenergia jelenleg az EU legnagyobb, alacsony szén-dioxid-kibocsátással rendelkező energiaforrása, és hangsúlyozza az atomenergia potenciális szerepét az éghajlatváltozás csökkentése szempontjából;
73. utal az IPCC (az éghajlatváltozással foglalkozó kormányközi testület) 3. jelentésére, amely az atomenergiát az éghajlatváltozás mérséklésének lehetőségei között említi;
74. megjegyzi, hogy bármely tagállam atomenergia melletti vagy elleni döntése annak kizárólagos hatáskörébe tartozik, mindazonáltal befolyásolhatja más tagállamokban a villamos energia árának alakulását;
75. felszólítja a Bizottságot, hogy javasoljon a szükséges készségek magas színvonalának fenntartására irányuló intézkedéseket, amennyiben az atomenergia továbbra is életképes lehetőség marad;
76. megjegyzi, hogy az atomenergia használatáról szóló rövid- és középtávú döntéseknek közvetlen hatásuk lesz az EU realisztikusan kitűzhető éghajlati célkitűzéseire is; megjegyzi, hogy az atomenergiáról való lemondás lehetetlenné teszi az üvegházhatású gázok csökkentésére és az éghajlatváltozás ellen tett célok elérését;
77. emlékeztet arra, hogy az atomenergiát használó tagállamok kötelezettséget vállaltak a nemzetközi szintű biztonsági és atomsorompó-előírások betartására, valamint elismeri az Euratom-szerződés ezzel kapcsolatos különös jelentőségét;
78. üdvözli a nukleáris biztonsággal és hulladékkezeléssel foglalkozó magas szintű csoport létrehozását és támogatja az Európai Nukleáris Fórum létrehozását, amely elősegíti ennek az energiaformának használatával és fejlődésével kapcsolatos minden kérdéstről az átlátható, megfelelően dokumentált és kiegyensúlyozott párbeszédet;
79. üdvözli a Bizottság az EU-ban a nukleáris biztonságra vonatkozó közös referencia szintek bevezetésére irányuló kérését; ezzel kapcsolatban a legjobb gyakorlat szakértői vizsgálata alapján sürgeti, hogy ezek a referencia szintek a lehető legmagasabb biztonsági szabványokat tükrözzék;
80. kiemeli a 2007. szeptemberben indított, fenntartható atomenergia technológia platform fontosságát az európai stratégiai maghasadás kutatási ütemterv létrehozásában;
81. hangsúlyozza, hogy a világon ismert uránkészletek élettartamát több mint 200 évre becsülik, és e készletek működőképessé tesznek az ellátásbiztonsággal kapcsolatos politikai kockázatok diverzifikálására irányuló néhány jövőbeni opciót, avagy lehetővé teszik, hogy a nukleáris üzemanyagforrások kiválasztása során közös nevezőt találjanak a kockázat, ár és helyszín között;

2007. október 24., szerda

82. hangsúlyozza, hogy az Európai Atomenergia Közösséget is tagjai között tudó Negyedik Generációs Nemzetközi Fórum keretében előirányzott fejlesztések szerint az atomenergiának hosszú távú jövője van annak köszönhetően, hogy nagy részben olyan erőforrások használatán alapul, ami lehetővé teszi az atomenergia lehetséges felhasználása időtartamának évezredekre történő kiterjesztését, és ami rendkívül nagymértékben csökkenti a végső soron keletkező hulladék mennyiségét és radioaktivitását;
83. hangsúlyozza a Bizottságnak az atomenergia versenyképességével kapcsolatos kijelentéseit, továbbá megjegyzi, hogy Közösség pénzügyi forrásai a hetedik Euratom kutatási keretprogram keretében túlnyomórészt a biztonság és a magfúzió kutatási területén kerülnek felhasználásra; az EU stratégiai kritériumainak való legjobb megfelelés érdekében rámutat arra, hogy a Közösség intézkedéseit össze kell kapcsolni a fenntartható nukleáris technológia új generációjának kifejlesztésére irányuló kutatással;
84. rámutat arra, hogy atomenergia termelés nagyon kevésbé érinti az urán árának bárminemű változása, mivel ennek az üzemanyagnak az ára alig van hatással a villamos energia árára;
85. tekintettel a hosszú befektetési időtartamokra, hangsúlyozza a szilárd jogi és politikai keretfeltételek szükségességét;
86. utal az Eurobarometer 2006. évi felmérésére, amely szerint a lakosság megfelelő tájékoztatási szintje jelentősen befolyásolja a lakosság atomenergiához való hozzáállását; hangsúlyozza ezért az atomenergiáról szóló nyilvános vita fontosságát minden tagállamban, amely a közvélemény figyelmét az atomenergia pozitív és negatív hatásaira irányítja, mielőtt bármilyen politikai döntés születne;
87. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy lépjenek végre előre a végső elhelyezés kérdésében a hulladékok átmeneti tárolásának földfelszín közeli megoldása érdekében;
88. emlékeztet arra, hogy a negyedik generációs reaktorok a tervek szerint hatékonyabban használják fel a tüzelőanyagokat és csökkentik a hulladékok mennyiségét; ezért felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy összpontosítsanak a strukturális anyagok fejlesztésére és a nukleáris üzemanyag használatának optimalizálására, ugyanakkor támogassák a negyedik generációs reaktorok prototípusainak fejlesztését célzó projekteket;
89. megjegyzi, hogy az atomenergia használata szinergiákat alakíthat ki a megújulókkal, például eredeti módszereket kínálva a hidrogén és a bioüzemanyagok hatékony és gazdaságos termelésére;
90. emlékeztet arra, hogy világszerte atomerőművek tucatjait tervezik vagy építik, és hogy az európai társaságok számára létfontosságú, hogy részt vegyenek azok építésében, mind az ipari stratégia szempontjából, mind a lehető legszigorúbb biztonsági alapelvek érvényesítése érdekében világszerte;
91. végül utal az Euratom-kölcsönök szerepére, és felszólítja a tagállamokat, hogy a jövőben is tegyék elérhetővé ezt a fontos pénzügyi eszközt;

*

* *

92. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.
-